

БҮРГӨ БААТЫР – АЗАТТЫКТЫН КУРМАНЫ (ҚЫЗЫ АК ШЕРБЕТТИН КОШОГУНУН МИСАЛЫНДА)

Бул макалада Таластагы күшчү-жетиңген уруусунун башчысы Бүргө Итим бий уулунун саясий-дипломатиялык шимердүүлүгү қызы Ак Шербеттин кошогунун мисалында берилет.

In this article about refers to the political and diplomatic activities of Talas chiefdoms kushchu-zhetigen Burgo Itimby iulu and his daughter's Ak Sherbet under her song koshok.

Кошок жанрынын негизги бир өзгөчөлүгү - жалаң гана чындыктын түпкү тамырын кармагандыгы. Нечендерген тарыхтын чындыгы бирде ордуна келсе, бирде бөксөрүп турса да, кошоктун тарыхый чындыгына өз таасирин тийгизбөгендигин, эл оозуна алынып, учурунда аты калайык-калкка таанымал болгон инсандарга арналган кошоктордун мазмунунан татаал тагдырларды, эл башына түшкөн мүшкүл алааматтарды иликтесе болорун көрөбүз. Мисалы, Бүргө баатырдын қызы Ак Шербеттин кошогунда:

Хан атам,

Элиң калды элдиреп, Эси кетип деддиреп...

Калыбайың қас турат, Калың элин жаш турат...

Алганың калды зар ыйлап, Айыл-журтуң баары ыйлап... [1, 120]

Бүргө атадан сегиз жашында жетим калат. 12 жашка чыкканда кырк жолдош күтүп, алар менен торпок, кунан чаап, күрөш, оодарыш, сайыш оюндарын ойноп, женгендериңе байге уюштуруп берип турат. Бүргө 14 жашында эки уруу элдин чабышына катышып, чоң эрдик көрсөтөт. Оозго алынып, баатырлыгы бааланат. Чогулган кырк бала сүйлөшүп алыш, “*Бүргө баатыр*” деп ат коюшуп, талаага казан асышып, той жасашат. Ошондон тартып “баатыр” аты эл арасына тараф кетет.

Букардан буулум мата алган,

Бүргө баатыр атанган. [4].

Бүргөнү “*ат качырбас ала айғыр*” деп да аташкан. Анын себеби бир чапканын экинчи чаппаган, бирок өлтүрө чаппаган деп айтылат. Мисалы, кырк ууруну колго түшүргөндө эч бирөөнүш өлүмгө учуратпаганы далил.

Бүргө жыйиган эл-журт баш кошуп биригип, чоң куруттайда 17 жашында хан шайлашат. Ошондон тартып “*каранын ханы хан Бүргө*” деп аталыш калыптыр. Бир аты “*кара кулак*” деп аталган, аны колдогон жолборс болгон деп айтылат.

Хан атам,

Эрдигине төп келип, Кек сактабас эр болгон.

Калың кыргыз журтуна, Акылы менен тең болгон...

Хан атам,

Как талаадан каптаган, Аблай жолун торогон.

Капыстан жоого чаптырбай,

Калкын аман коргогон [4]. Ал ошол мезгилдеги геосаясий абалды туура баалай билген кыраакы жетекчи болгон. Ошондуктан казак ханы Абылайдын кыргыз жергесине уюштурган жортуулдарында өзгөчө көрүнгөн. Казак колун Балхаш көлүнүн аймагына чейин сүрүп барган Бүргө акылман, кара кылды как жарган калыс, эл-журтка абдан кайрымдуу, чексиз баатыр болгон:

Арыгын мыктап чаптырган, Элине аштык бактырган.

Кенен Мерке талаасын, Керемет кылып ачтырган.

Хан Бүргөнүн тогону, [8]. Калың элге оголжу [4].

Сабырдуу болууну, адамдын баарын бирдей көрүүнү, жамандык кылбоону жолдошторуна үйрөтүп, аз сүйлөп, көп иште деп абыл берген. Өзү жаш болуп тоодон арык чыгарып, бир өзөндүн суусун экинчи өзөнгө күйдүруп, дыйканчылыкка үгүттөп эл камын жеген. Ошол арыгы ушул күнгө чейин “*Бүргө тогон*” деп аталыш турат. Тогон – арык (канал) деген мааниде. Азыр да Костогонда эски арыктын нугу бар.

XVIII кылымдын экинчи жарымында Фергана Анжиян тараалтагы кыргыздардын жанкушчу уруусунан Кубат бий (Кубатбек – туулган, каза болгон жылдары белгисиз) деген баатыр чыгат. Кубатбек убагында Фергана өрөөнүндө жашаган кыргыз урууларынын төбөлү, кол башчы, саясий ишмер, күшчү уруусунан чыккан бий. Кокон башкаруучусу Абл-ал-Каримдин мезгилинде жунгарлардын баскынчылыгына каршы биргелешип сокку уруу үчүн Кокон бийликтери Кубат бий башында турган кыргыздар менен союз түзүп, алардын биргелешкен күчү баскынчыларды Ферганадан кууп чыккан. Кокон хандыгын Эрдене бий башкара баштаган кезде, Оро-Төбөгө ээ болуу саясатында ал кыргыз бийлери менен өнөктөш болууга аракеттенип, мына ушул кырдаалда да Кубат бий негизги ролду ойногон. Тарыхый булактарда айтылгандай, Кубат бий “*кыргыздардын падышасы*” аталыш, “өз алдынча башкаруучу катары жеке пайдасы үчүн тигил же бул башкаруучу менен каалагандай достошуп же ажырашып турган” [9, 329]. Анын эр жүрөктүүлүгүн, тайманбастыгын, курчтугун баалаган өкүмдерлар аны “*Бахадур бий*”

(“Баатыр бий”) деп да аташкан [5, 24]. Кокон хандары жана Кыгтай императору Кубат бийдин пикири менен эсептешкен. 1855-жылы Кубат бий Цин империясына каршы боштондук кыймыл жүргүзүп жаткан кашкардык Жусуп Кожонун чакырыгы боюнча аскерлери менен Чыгыш Түркстанга кеткен. Ушул окуядан кийин анын тагдыры белгисиз болгон. Ал жакта набыт болгонун уккан карындашы Аксуусардын кошогунда:

Кубатбек өлдү кут өлдү, Күшчу, мундуз журт өлдү.

Саруу, кытай дагы өлдү, Аттай кыргыз журт өлдү,

Түндө чыкчу ай өлдү” [11]. Убагында ал Кашкар, Жаркен шаарларын ээлеп, бийлик кылган. Ошентип, бий белгилүү бир жерге токтоп турбай, кыдырып жүрүп сурек кылган, ал мыкты аскер башчы, Түркстанда чечкиндүү саясий ишмер болуп, дайыма соот кийип жүргөн [2, 141].

Ошол мезгилдерде Мерке, Таласты жердеген күшчу-жетигендердин башчысы Бүргө Итим бий уулу (болжол менен 1753-1831-жж чейин) [9, 326]. Кубат бий менен замандаш болгон. Бүргөнүн атасы Итим бий да убагында калмактар кыргыз жеринен кача баштаганда Талас элин Анжиян тараптан ата-бабанын конушуна карай баштап келип жайгаштырган. Ошол мезгилдерде Цин мамлекетинин салты боюнча ар жылдын биринчи айында казак, кыргыздардын эл башчылары Кашкарга чакырылып тартуу алпарып, кайра сый көрүп кайтып турушкан. Ошондой чакырык Кытай ханынан Бүргө баатырга келет. Ал беш-алты жигити менен Кашкарга аттанып чыгат. Баратышканда Кубатбектин айылына тийсе, ал Кокон жакка кеткен экен, бир аз күн жатып, кечиккен соң, Кытайга жүрүп кетет. Кытайдын ханы Бүргөнү жакшы тосуп алып, достукта жашайлы деп каркыранын канатын сайып, кызыл таш менен сыйлайт. Ал кызы Ак Шербеттин кошогунда төмөндөгүдөй сүрөттөлөт:

Кытайдан кызыл таш алган, Кыйын баатыр аталган.

Кыйыгына тийбе деп, Кытайдын ханы жалтанган [1, 121].

Кайра кайтып келатканда Кубатбек келип калган болот, карматып алып, Бүргө баатырдын куйкасын төрт талаа кылып тилдирип: “Баатыр, атынды алыстан укчу элем, бир үн чыгарган жоксун, эр экенсин, болбосо туугандыгына карабайт элем, күшчу кыргызда бир эле баатыр хан болуш керек. Мындан ары аганды эске алып учурашып өтөөрсүн”-деп коё берет. Арадан бир аз жыл өтөт. Кубатбек Олюя-Ата тарапка он чакты жигити менен келип түшкөнүн угуп, Бүргө жигит чаптырат: “Качып жүргөн кишидей болуп Олюя-Атадан жөнөбөй, туугандардын сыйын көрүп кетсин”-дейт. Кубатбек Ойронду деген жердеги Бүргөнүн айлына келет. Атайы үй тикирип, тай-көй сойдуруп “сыйлай бергиле” деп кийикке чыгып кетет. Бир айга жакын Кубатбектер сый көрүп, кетели деп айта алабай жата беришет. Акыры чыдамы кеткен Кубатбек Бүргөнүн жигитине кетишерин айтат.

Эки-үч күндөн кийин Бүргө Кубатбекке кирип учурашып: “Ии туугандар, аз айып, көп күнөөбүз болсо кечиргиле, ансыз да чачылган бир ууч кыргыз итче тытышып, бүркүтчө тебишип, жылкы тийишип, эр өлтүрүп чабышканча ушунтип катташып туралы”-деп ар бирине бирден чапан жаап, бирден ат мингизип, отуздай жигити менен узатат. Бир топ жерге чейин кошо барып, кайра артына тартат. Бир аз узашканда “Оо, Бүргө баатыр токто!” деп кийкырып Кубатбек кайра чаап келет. – Баатыр, анык эр экенсин, баятынын өчүнө кайсы түнү келип чаптырып, кайсы күнү тамакка кошуп уу жуткурат деп, ичкен тамагыбыз, жаткан жайыбыз тынчсыз болду. Мына ушул кыйдан өткөндө да далыбызга жаанын огу качан сайылат дедим эле. “эр чекишпей бекишпейт”, сени менен дос болом же куда болом, жөн кайтпайм , -дейт Кубатбек. Ошентип, Бүргө макул болуп, Шербет деген кызын Кубаттын Агышайбек деген уулуна бермек болуп кол алышып убадалашат. Балдар бойго жеткенче Кубатбек калынды берип бүтөт. Агышайбек күйөлөп Бүргөнүн айлына келип-кетип жүрөт. Шербет ак жуумалынан келген, акылы тунук, акындык өнөргө жакын кыз болуп чоноет. Кийинчөрөк аны эл хандын кызы “Ак Шербет” деп аташып,

сулуулугуна суктанышат. Ошентип, Ак Шербетке кудалаган күйөөсү жакпайт, бирок аргасыздан салтка баш ийип, намыс үчүн Агышайбекке турмушка чыгыптыр.

Бүргө баатыр Ажыбек менен Кокон ордосун чабышып, шаардын ысыгына чыдашпай кайра кайтып келишет. Кокон ханы Алайдан кайра тагына келет. Манас жердеген Талас деген, тегереги too менен курчалган капкалдуу өрөөндө эки баатыр бар, бири күшчу Бүргө, экинчиси - саруу Ажыбек. Бул экөөнщ колго алышп, датка атап Таласты албасан, ала албайсың дешет. Көп өтпөй Кокондон элчи келип, Бүргөдөн он жооп ала албай кайра кетет. Бүргөгө кекенген Кокон ханы: “Ким Бүргөнү өлтүрсө, башынан ылдый дилде куям”-деп жарлык кылат.

Хан атамын башына, Устарадан уу тамды.

Уу тамганда шыр тамды, Аны-мына дегизбей

Аманат жанын мұрт алды. Канкордун кылган иши экен,

Капильт кеттиң хан атам [2, 143] – хандын жарлыгынан көп өтпөй бир жигит албарс устараны ууга суугарып, چаралжалын кылбына салып, койнуна катып жөнөйт. Арадан он чакты жыл өтөт. Сандалып жүрүп Бүргөнүн айлына келип:

- Бала кезимде калмакка колго түшүп кетипмин, өзүн Сайрам жактагы кыргызмын, эли-жеримди издең келатам,-деп бечараланып айылда отун алышп, суу ташып, кәэде чач ала кооп жүрө берет. Ойрондуда жайлап жатканда Бүргө эртең менен чачын алдырат. Ууланган баатыр “Эми төө кыядан өтүп кетти”, - деп, жылдыз толгондо көз жумат. Бүткүл он солго кабар айтылып, казак-кыргыздан көп эл чогулуп, сөөгү Меркенин этегине коюлат. Бүргө баатыр коюларда алыста кызы Ак Шербет да келип, кошуп ыйлап олтурат. Адатта, ал он карап олтуруп кошчу экен:

Хан атам сапар кеткен соң, Кара бетим канатам.

Ала чапан колунан, акырет кеттиң, хан атам.

Артында калган мен бейбак, Ак бетимди канатам [2, 146] – байыркы салт боюнча күйүт, азанын белгиси катары жакын адамдары бетине тырмак салып каната тытып ыйлашкан. Бул Манас эпосунда Каныкейдин кошогунда да берилет.

Ак жыгачтын башына, Туу байлаган хан атам.

Кокондон жоо жолотпой, Кол баштаган хан атам [4]. Бүргө баатырдын өзүнө таандык кызыл кочкул түстөгү туусу, мөөрү, жортуулда кийүүчү темир зооту жана жоокердик кылышы болгон. Ал бүгүнкү күндө урпактарында сакталуу. Олуя-Ата, Сайрамдагы чептерге кол салган. Олуя-Ата (Аулие-Ата) орто кылымдагы Тараз (азыркы Жамбыл). Жети-Сууда 1822-жылы Кокон хандыгында негизделген чеп, б.а., ылайдан курулган шаар-коргон болгон [3,25]. Анда чон базары бар жана 1500 адам жашаган [10, 23].

Хан атам,

Түүн турат ийилип, Хан өткөнү билинип.

Тунжурап турат уул-кызын, Алганың кара кийинип. Адатта, салт боюнча атактуу адамдар ааламдан өткөндө туусу түшүрүлгөн, бул азанын белгиси болгон. Өмүрлүк жары да кара кийинип, аза күткөн.

Жетиген, күшчу элинди, Бөлүп жарбай ким баштайт?

Капильт кеттиң хан ата, Калкыңды салып кейишке [4]. Ошол убакта солтолордо Беки жана дагы бир баатыр удаа кайтыш болуп, солтонун эл башчылары топурак салганга жетишпей кечигип келишет. Канай, Эшкожо баштаган отуздай адам өкүрүп, түшөт. Өкүрүк токтоп, көк ыранга салынган шырдакка олтурушканда Ак Шербет:

Кокондон бери аттанган, Колдун жолун торгогон.

Коқус чаап алат деп, Коншу солтону жоодон коргогон...

Сарбагыштан солтону, Айырып алган хан атам...

Доого калган солтону, Коргоп алган хан атам...

Кымыз ичээр аяк жок, Эсенкул эстен кеткенде [7, 211].

“Сарыбагыштан солтону, коргоп алган хан атам” дегени солто менен сарбагыш ичи бузулуп, Аламұдундө чоң чабыш башталарда Бүргө баатыр “кан тәгүлбөсүн” деп жигиттери менен барып, эки бир тууган әлдин ортосунда болуп әлдештирген. Кызыл кыргын борордо, солтолор алдан тайып калганда жардамга Бүргөгө жигит чаптырганын унутуп калганбы, Канай: “Бүргөнүн мага кандай жардамы тийген экен”-деп бычагын кындан сууруп, алдындағы шырдакты карши-терши тилип жиберип, арданып камчысын алып аттанмакчы болгондо, күшчүнүн жигиттери да удургуй түшөт. Ошондо бир нускалуу карыя: “Э Канай, сага катуу тийип калган го. Шербет кайра кошсун, айткылачы балдар!” - деп калат. Эл кулагын түрүп Шербет жакты тыңшап калат. Анда Ак Шербет үнү шанқылдап кайрыгы башкача:

Сарбагышты сүргөндө, Кеминге карай түргөндө..

Канай, Бүргө дегенде, Кыз-келини дүрбөгөн,

Чунак келип калат деп, Ычкырын чечип сийбеген...

Солто келет дегенде, Кыз келини дүрбөгөн...

Эсенкул эстеп түнүлгөн [2, 146], - дегенде Канай күлүмсүрөп: “Ээ... баса ошондой эмеспи, ошону айтсан”-деп, Бүргөнүн берген жардамы эсine түшүп отуруп калат. Бүргө баатыр өлгөндө атабыз менен таймашып, сөзгө сыңырды деп, Эсенкулдун балдары Ныязбектер боз бээ союшуп, түлөө еткөзүшөт. Ныязбек тууган Атаке уулу Таштанбекти баш кыльып, жетимиш-сексен киши болушуп, эл көзүнө бата кылыш үчүн Суусамырда Бүргөнүн кырк ашына келишет. Ак Шербет адатынча аюу талпакка он карап олтуруп:

Ак болот мизин жойгондор, Хан атам өлдү дегенде,

Сарбагаштан Ныязбек, Ак боз бээ сойгондор.

Таба жолу тар бolor, Таба жолун тар кылсын.

Табалаган Таштанбек, Жакын деген иниси

Ныязбектен айрылсын [2, 147], - деп кошот. Таштанбектер уялганынан чайга күйбөстөн аттанып кетишет. Ныязбек атка мингенден башы ооруп, жети күн жатып кайтыш болот.

Сөзү орундуу, өрттөй жанган чечкиндүү Бүргө баатыр Кокон хандыгынын саясий окуяларына да жигердүү аралашкан, хандык сунуш кылган датка наамынан баш тарткан. Олюя-Ата, Сайрамдагы чептерге кол салган. Цин императорунун чакыруусу менен Кашгарга чейин барып, баалуу сый алган. Ал ошол мезгилдеги геосаясий абалды туура баалай билген кыраакы жетекчи болгону.

Адабияттар:

1. Ала-Тoo журналы. 1991. Жалган куран, № 2.
2. Ала-Тoo журналы. № 2, февраль, 1990.
3. Дүйшөев Б. Память Тянь-Шаня. - Ф.: Мектеп, 1986.
4. КРУИА кол жазмалар фондусу. И nv. 219 (430), инв № 385.
5. Кыргызстан тарыхы. Энциклопедия. - Б, 2003.
6. Сокур бий – 1620-30-жылдарда Чыгыш Түркстанда чоң саясий ролдо болгон, 7000 аскер менен Жаркенди баскан кыргыздын аскер башы.
7. Тарыхый ырлар, кошоктор жана окуялар. “Эл адабияты сериясы”, 19-том. - Б.: Шам, 2002.
8. Тогон – арык (канал) деген мааниде, Костоганда Бүргөнүн тогону деген эски арыктын нуту бар.
9. Осмонов ئ. ظ. كىرگىزстан تارىخى (Эң байыркы доордон азыркы мезгилге чейин). - ب.: مەزگىل, 2014.
10. Хасанов А. X. Взаимоотношения киргизов с Кокандским ханством и Россией в 50-70-гг XIX века. - Ф, 1961.
11. Эркин-Тоо газетасы. № 74, 23-сентябрь, 2014.